07/06/2023

7 Ιουνίου: Εορτάζει ο Όσιος Παναγής ο Μπασιάς

/ Βίοι Αγίων

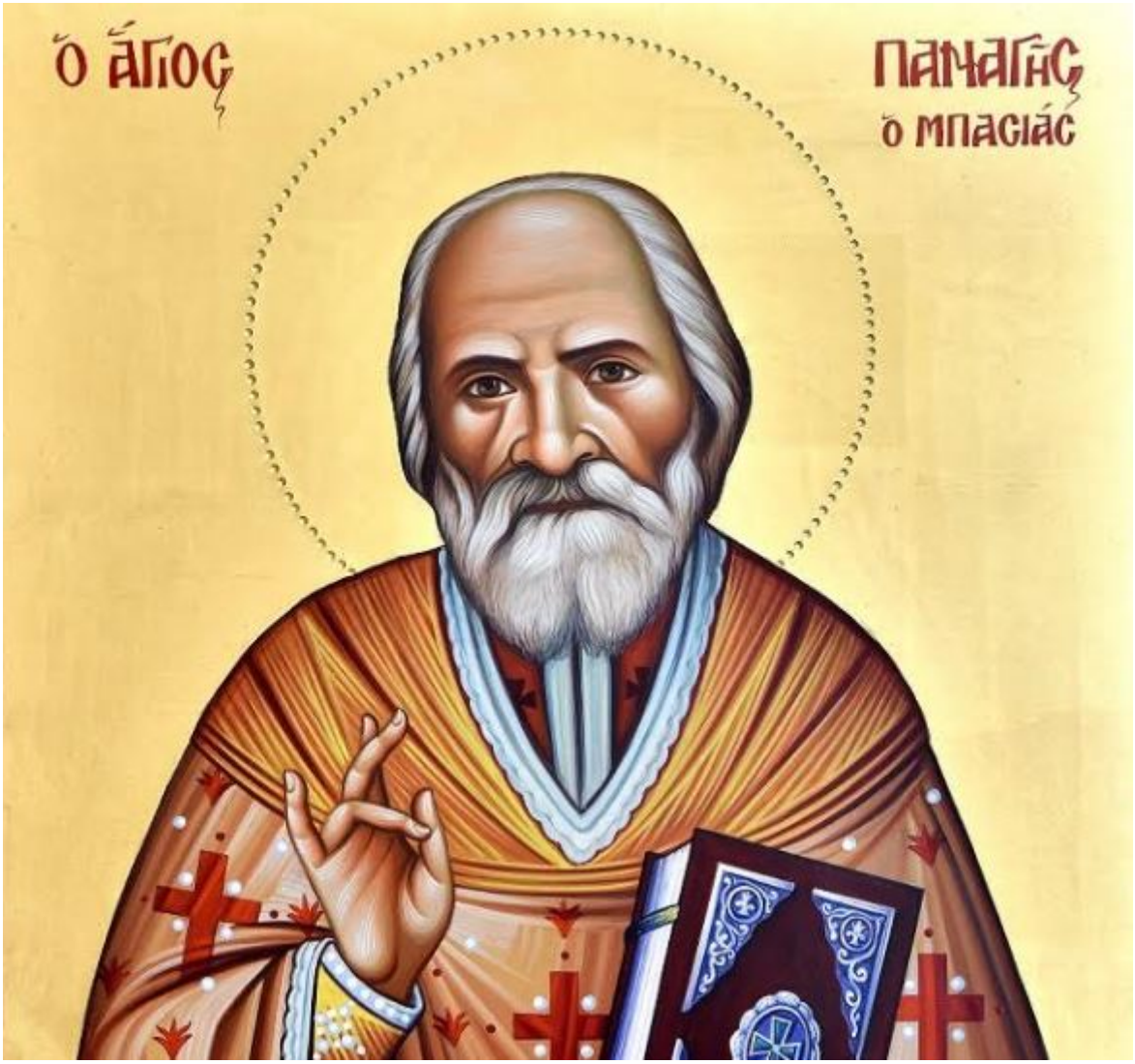

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Παναγή Μπασιά και του Αγίου Μαρκέλλου επισκόπου Ρώμης.

Ο Όσιος Παναγής ο Μπασιάς γεννήθηκε στο Ληξούρι της Κεφαλληνίας, το 1801, και ήταν γιός ευσεβών και επιφανών γονέων, του Μιχαήλ Τυπάλδου – Μπασιά και της Ρεγγίνας Δελλαπόρτα. Έμαθε Ιταλικά, Γαλλικά, Λατινικά και καταρτίσθηκε στη φιλοσοφία και τη θεολογία. Μικρός ακόμα χειροθετείται αναγνώστης και στην αρχή της σταδιοδρομίας του διορίζεται γραμματοδιδάσκαλος και εξασκεί το λειτούργημα του διδασκάλου, αλλά εμπνεόμενος από τα ριζοσπαστικά κηρύγματα του Κοσμά Φλαμιάτου και Ευσεβίου Πανά, εκκλησιαστικών αναστημάτων της εποχής, οι οποίοι υπεράσπιζαν ότι οι Άγγλοι (κυρίαρχοι της Επτανήσου)

προστάτες, ουσιαστικά τύραννοι, επιβουλεύονται το ορθόδοξο φρόνημα των κατοίκων, αφήνει το δημόσιο σχολείο και παραδίδει μαθήματα κατ’ οίκον συνεχίζοντας την αποστολή του.

Σε ηλικία 20 ετών, μετά τον θάνατο του πατέρα του, έχοντας έμφυτη κλίση και επηρεαζόμενος από την προσωπικότητα του πολιούχου μεγάλου ασκητού Αγίου Γερασίμου και του γείτονός του, επίσης μεγάλου ασκητού Αγίου Ανθίμου, εγκαταλείπει τα πάντα και φθάνει στο «Ξηροσκόπελο», μικρό νησάκι στην κάτω Λειβαθώ Βλαχερνών και τόπο εξορίας κληρικών από του Άγγλους. Εξόριστος τις ημέρες εκείνες ήταν και ο περίφημος Ζακύνθιος κληρικός Νικόλαος Καντούνης. Δεν έμεινε όμως πολύ διάστημα καμφθείς από τις ικεσίες της χήρας μητέρας του και της απροστάτευτης αδελφής του. Επιστρέφει λοιπόν μοναχός στον κόσμο, αλλά ολόκληρη η ζωή του αποδεικνύεται συνεχής ασκητικός αγώνας και συνεπής επαγρύπνηση των μοναχικών ιδεών και αποφάσεών του.

Το 1836 χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος, με το όνομα Παΐσιος, υπό του Αρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας Παρθενίου Μακρή. Δεν επεζήτησε εφημαριακή θέση. Συνήθως λειτουργούσε στο εξωκκλήσι του Αγίου Σπυρίδωνος στον Πλατύ Γιαλό, όπου συνέρρεε πλήθος πιστών, για να λειτουργηθεί και να ακούσει τα θερμά κηρύγματά του. Υπήρξε η προσωποποίηση της ελεημοσύνης και θερμός συμπαραστάτης των αδυνάτων. Έλαβε από τον Θεό το χάρισμα της προφητείας και «προΰλεγε τὰ μέλλοντα συμβαίνειν εἰς πρόσωπα, οἰκογενείας καὶ γενικώτερον τῆς κοινωνίας», όπως γράφεται στην εισήγηση της Αγιοκατάταξης του.

Στις 21 Μαΐου 1864, γεύεται τη χαρά της Ενώσεως της Επτανήσου με τη Μητέρα Ελλάδα, για την οποία εργάσθηκε με τον δικό του αντιστασιακό τρόπο πλησίον των ηρώων ριζοσπαστών, διατηρώντας και καλλιεργώντας την Ορθόδοξη Παράδοση, σε τόσο δύσκολες πολιτικές και κοινωνικές περιόδους.

Το 1867, με τους φοβερούς σεισμούς της Παλλικῆς, γκρεμίζεται η οικία του και από τότε φιλοξενείται στην οικία του ξαδέλφου του Ιωάννου Γερουλάνου, πατέρα του σπουδαίου χειρουργού Μαρίνου Γερουλάνου.

Λόγω της διαδοθείσης φήμης από τα πολλά θαύματα, αποφεύγοντας το φοβερό ύφαλο της πνευματικής ζωής, τον επάρατο εγωισμό, καταφεύγει στη γνωστή μέθοδο μεγάλων Ασκητών να προσποιείται τον τρελό, και έτσι συγκαταριθμείται στη χορεία των Δια Χριστόν σαλών Αγίων.

Για πέντε έτη ταλαιπωρείται κλινήρης. Και ασθενής συνεχίζει να ευλογεί, να ειρηνεύει, να καθοδηγεί, να συμβουλεύει τους Χριστιανούς, οι οποίοι νυχθημερόν τον επισκέπτονται. Εκεί δέχεται την επίσκεψη του νέου Αρχιεπισκόπου Γερμανού

Καλλιγά, στον οποίο προλέγει την ανάρρησή του στον Αρχιεπισκοπικό Θρόνο των Αθηνών.

Ο Όσιος Παναγής κοιμήθηκε το 1888, και στην πάνδημη μετά τριήμερο κηδεία του εξεφώνησε περίφημο επικήδειο ο Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Γερμανός Καλλιγάς.

Η ανακομιδή των Ιερών Λειψάνων του Οσίου έγινε στις 6 Ιουνίου 1976 και η Αγιοκατάταξη του έγινε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο δια Πατριαρχικής και Συνοδικής Αποφάσεως την 4η Φεβρουαρίου 1986.

Πηγή: Ορθόδοξος Συναξαριστής